

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD
PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
ustawy o zmianie ustawy o grach hazardowych		
(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** TOTOLOTEK S.A.		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** 02-829 Warszawa ul. Taneczna 18B		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail 02-829 Warszawa ul. Taneczna 18B sekretariat@totolotek.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Adam Lamentowicz	
2	Patryk Winkler	
3		
4		
5		
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
1. Należy zwrócić uwagę na kontrowersyjną propozycję do art. 34a ust. 3 w zaproponowanym brzmieniu.		
<p>Proponujemy niewprowadzanie do art. 34a, ust. 3 w zaproponowanym brzmieniu „3. O koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 6 ust. 1-3 lub art. 7 ust. 2, mogą się ubiegać wyłącznie spółki, którym nie cofnięto koncesji lub zezwolenia z przyczyn określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2 w okresie 6 lat poprzedzających złożenie wniosku o koncesję lub zezwolenie.”;</p> <p>O dziwo wprowadzona zmiana skoncentrowana jest wyłącznie na wyeliminowaniu z rynku podmiotów, które z powodu rażącego naruszenia warunków w nich określonych, prowadziły w dalszym ciągu działalność dzięki otrzymaniu kolejnej koncesji lub zezwolenia.</p> <p>Jednak paradoksalnie zmiana ta w sposób oczywisty faworyzuje podmioty, które nie działały legalnie na rynku zakładów bukmacherskich (firmy typu off-shore), kosztem legalnie działających do tej pory podmiotów.</p> <p>Podmioty, które działały na polskim rynku bez wymaganego zezwolenia nie będą zatem objęte w/w regulacją, gdyż wcześniej z oczywistych względów „nie cofnięto im tego zezwolenia” gdyż go po prostu nie posiadały. Uzasadnienie ustawy posługuje się terminem „rażącego naruszenia warunków koncesji”, gdy tymczasem w treści nowego przepisu brak odniesienia do stopnia naruszenia warunków udzielonej koncesji lub zezwolenia.</p>		

W

Jeżeli zamysłem projektodawcy była faktyczne karanie podmiotów, którym cofnięto koncesję lub zezwolenie z powodu rażącego naruszenia warunków w nich określonych to efektem tego zabiegu jest stworzenie mechanizmu „podwójnego karania” tych podmiotów. Pierwsze ma miejsce przy decyzji cofającej zezwolenie lub koncesję a drugie dotyczy niemożności złożenia ponownego wniosku o koncesję lub zezwolenie.

Zauważyć należy, iż zgodnie z zasadami procesu administracyjnego, prowadzone postępowanie, w tym postępowanie koncesyjne, zakłada gromadzenie materiału dowodowego przez organ, w toku całego postępowania koncesyjnego, i jego ocenę według stanu z dnia wydawania decyzji administracyjnej.

Dyspozycja proponowanego zapisu art. 34a ust.3 określa warunki, eliminujące możliwość złożenia wniosku o wszczęcie postępowania koncesyjnego (zezwoleńowego) a nie określenia determinantów oceny całokształtu materiału sprawy, w dacie wydawania decyzji przez organ koncesyjny.

Niezależnie od powyższego za t.zw. „realny wpływ sankcji” na podmioty, którym cofnięto zezwolenie bądź koncesję wystarczałby krótszy okres karencji i inne ujęcie dyspozycji przepisu n.p. nie udziela się koncesji lub zezwolenia podmiotowi, któremu cofnięto zezwolenie, z przyczyn określonych w art. 59 ust. 1 pkt 2, w okresie ostatnich 2 lat.

Poprawność tego rodzaju zapisu, sprowadza się do stworzenia przesłanki negatywnej, która oceniana jest na dzień wydania decyzji przez organ. Należy podkreślić, iż przyjęcie okresu 6 lat – czyli okresu tożsamesego z okresem, na który udziela się zezwolenia lub koncesji nie jest uzasadnione również podstawami, wynikającymi ze stosowania zasad „państwa prawa” i ogólnie przyjętej konstytucyjnej praworządności. O ile bowiem podmiot po utracie zezwolenia bądź koncesji, otrzymał nowe zezwolenie lub koncesję to znaczy, iż zdaniem organu spełniał on wymogi i dawał rękojmię należytego i zgodnego z zasadami prawa funkcjonowania na rynku.

Wprowadzanie kolejnego obostrzenia, cofającego się do etapu już rozpatrzonego pozytywnie wniosku koncesyjnego, aktem który wchodzi w życie w przyszłości, godzi w legalnie nabyte prawa i bez wątpienia godzi w zasadę bezpośredniości i nie jest sankcją prawną a retorsją tylko za to, że organ koncesyjny wydał decyzję pozytywną wobec podmiotu, który swą koncesję (zezwolenie) utracił, jednakże w toku postępowania oceniony został za spełniający warunki do otrzymania nowego zezwolenia (koncesji).

2. Należy również zauważyć, iż projekt ustawy przyjmuje mało konkretną przesłankę „rażącego naruszenia warunków koncesji, zezwolenia lub regulaminu a także innych przepisów” nie tylko nie definiując pojęcia „rażącego naruszenia” ale również nie precyzując kiedy mamy do czynienia z rażącym naruszeniem a kiedy jedynie z niezgodnością z przepisami regulującymi działalność objętą koncesją lub zezwoleniem (art. 59 pkt 1 ustawy).
3. Również większość zastrzeżeń, związanych ze zmianą dotyczącą art. 34a ust 3, budzi projekt zmiany nr 10 w zakresie art. 11 (wprowadzenie pkt 4). Stworzenie dodatkowej przesłanki negatywnej na dzień składania wniosku (I), dotyczącej udziałowców, akcjonariuszy,

członków organów oraz rejestrowych pełnomocników (prokurentów) jest nieuzasadnionym rozszerzeniem odpowiedzialności na podmioty trzecie, znajdujące się w strukturze właścicielskiej podmiotu, prowadzącego działalność hazardową.

Cały czas poza zasięgiem regulacji pozostają właściciele i członkowie władz tych podmiotów, których spółki prowadzą lub prowadziły działalność bez żadnej koncesji bądź zezwolenia.

4. Należy również zwrócić uwagę, iż proponowany zapis art. 59a (zmiana nr 50) wprowadza zasadę natychmiastowej wykonalności decyzji o cofnięciu koncesji lub zezwolenia, co pozostaje w sprzeczności z zasadą wynikającą m.in. z art. 239e, stanowiącego, iż decyzja ostateczna podlega wykonaniu, chyba, że wstrzymano jej wykonalność. Przyjęcie w projekcie zapisu, że od momentu doręczenia nieostatecznej decyzji cofającej zezwolenie, podmiot traci prawo do wykonywania działalności w oparciu o zezwolenie, godzi w podstawowe prawa i gwarancje procesowe jakie wynikają z konstytucyjnej zasady dwuinstancyjności postępowania, wyrażonej w art. 78 Konstytucji RP.

Podkreślić należy, że zasada ta stanowi jeden ze standardów wynikających z ustroju demokratycznego państwa prawa, a na gruncie Ordynacji podatkowej wyraża się w prawie jednostki do zaskarżenia decyzji do organu wyższej instancji w celu kontrolowania jej prawidłowości przez ponowne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie sprawy.

Koncepcja dwuinstancyjnego postępowania wymaga, aby strona była chroniona przed skutkami prawnymi wynikającymi z kwestionowanej decyzji zarówno w postępowaniu, w którym wniosła odwołanie (lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy), ale także z innych odrębnych postępowaniach, mających za przedmiot ustalenia będące konsekwencją takiej decyzji.

W orzecnictwie Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości również akcentuje się ochronę praw jednostki i wskazuje się, że to ostateczny charakter decyzji administracyjnej, który nabywa ona wraz z upływem rozsądnego terminu na wniesienie środka prawnego lub przez wyczerpanie dróg odwołania, przyczynia się do pewności prawa (por. wyrok Trybunału z dnia 12 lutego 2008 r. w sprawie C-2/06 Willy Kempter KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas).

Również zauważyć należy, iż zgodnie z ustawą o grach hazardowych, udzielenie zezwolenia następuje w drodze decyzji a jej prawna konsumpcja wywołuje skutek dopiero po jej uprawomocnieniu się (w istocie nie ma możliwości rozpoczęcia działalności w oparciu o nieostateczną decyzję koncesyjną lub zezwalającą) to za oczywiste należy uznać, iż realizacji wynikających z niej uprawnień oraz wykonywania nałożonych nią obowiązków nie może niweczyć nieostateczna decyzja, cofająca zezwolenie (koncesję).

Przyjęcie proponowanego w nowelizacji rozwiązania stoi w sprzeczności z przepisami art. 127 i 128 ustawy Ordynacja podatkowa, odnoszących się do zasady dwuinstancyjności postępowania i trwałości decyzji.

Również i stanowisko orzecnictwa prezentuje tu jasny i stanowczy pogląd, iż ostateczność decyzji wydanej w postępowaniu administracyjnym (podatkowym) wiąże się ściśle z jej

wykonalnością.

Wspominana powyżej możliwość realizacji uprawnień, wynikających z decyzji koncesyjnej (zezwalającej) wiąże się również z przejściem dodatkowych procedur weryfikacyjnych, które stosują organu nadzorujące podmiot organizujący gry hazardowe.

Dopiero wydanie odrębnego rozstrzygnięcia w tym zakresie przez organy celne, co trwa wiele tygodni od daty zgłoszenia do procedury weryfikacyjnej, umożliwia rozpoczęcie działalności w oparciu o zezwolenie (koncesję).

Należy podkreślić, iż o ile ustawodawca zamierza wprowadzić dodatkowe obostrzenia, sprowadzające się do zakazu ubiegania się o zezwolenie lub koncesję podmiotom, którym cofnięto te zezwolenia z powodu rażącego naruszenia ich warunków, to tym bardziej należy zachować gwarancję dwuinstancyjności postępowania i prawa do działania tych podmiotów do czasu gdy decyzja cofająca stanie się ostateczna.

Weryfikacja instancyjna przyczyn cofnięcia zezwolenia, przy zagwarantowaniu prawa do jego wykonywania w czasie rozpatrywania odwołania, zdecydowanie sprzyja realizacji zasady praworządności jak również chroni podmiot przed nieuzasadnionymi stratami, wynikającymi z możliwości wydania wadliwej decyzji w pierwszej instancji.

5. Wyjaśnienia wymaga, czy zasada ta odnosić się również będzie do decyzji zmieniających ostateczne decyzje koncesyjne lub zezwalające czy tak jak to jest obecnie decyzja wzruszająca ostateczną decyzję koncesyjną (zezwalającą), jest wykonalna dopiero po otrzymaniu przymiotu jej ostateczności a zatem do czasu gdy nie jest ona ostateczna lub wykonalna mocą nadania jej rygoru natychmiastowej wykonalności, podmiot uprawniony może prowadzić legalną działalność na jej podstawie.
6. Bez wątplenia przy próbie nowelizacji ustawy hazardowej należy zwrócić uwagę na konieczność zmiany przepisów odnośnie obowiązku uzyskiwania zgody krajowych organizatorów zawodów sportowych na wykorzystywanie ich wyników tego rodzaju współzawodnictwa jak i nieprecyzyjne a nawet sprzeczne ze sobą przepisy dotyczące sponsorowania przez podmioty funkcjonujące na rynku hazardowym.
7. Pomimo, zwrócenia uwagi, w ocenie skutków regulacji, iż projekt zakłada liberalizację zasad reklamy i sponsorowania, poprawiające warunki funkcjonowania podmiotów zarządzających zakłady wzajemne, proponowane w projekcie nowelizacji rozwiązania są nieadekwatne do tezy uzasadnienia w tym zakresie.
8. Proponujemy usunąć zapis art. 31 ust. 2 ustawy, który nakłada na podmiot posiadający lub ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie zakładów wzajemnych obowiązek uzyskania zgody krajowych organizatorów takiego współzawodnictwa na wykorzystanie jego wyników.

Przepis ten rodzi kontrowersje w zakresie prawa organizatora współzawodnictwa do pobierania opłat za wyniki sportowego współzawodnictwa które nie stanowią własności danego organizatora i są ogólnodostępne dla wszystkich. W praktyce przepis ten wykorzystywany jest przez organizacje sportowe do żądania od firm bukmacherskich

wygórowanych opłat za zgodę na wykorzystywanie w zakładach wzajemnych wyników współzawodnictwa sportowego. Należy podkreślić, iż w ustawie brak jest zasad ustalania odpłatności za przedmiotowe zgody i wobec tego organizacje sportowe w sposób nieograniczony podnoszą w tym zakresie swoje żądania finansowe. Jest to swoista patologia, która prowadzi do zmniejszenia przychodów firm bukmacherskich i w konsekwencji do zmniejszenia przychodów budżetu Państwa z tytułu podatku od gier.

9. Proponujemy wykreślenie art. 29 ust. 11 regulującym, iż informowanie o sponsorowaniu musi następować „ w związku ze sponsorowaniem”.

Z uwagi na nieprecyzyjny zapis art. 29 ust. 11 i jego sprzeczne (w stosunku do całego brzmienia art. 29) sformułowanie, przepis ten wymaga jego przeredagowania w celu usunięcia wątpliwości interpretacyjnych związanych z jego stosowaniem. Dotychczasowa formuła ustawowa „w związku ze sponsorowaniem” jest określeniem wysoce nieprecyzyjnym, powodującym możliwość uznaniowego jego interpretowania, a tym samym różnicowania sytuacji prawnej konkurujących ze sobą podmiotów.

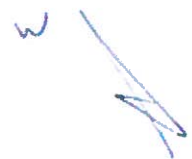
10. Proponujemy skrócenie przewidzianego w art. 40 ust. 1 oraz w art. 60 ust. 4 sześciomiesięcznego terminu na rozpatrzenie wniosków o udzielenie (lub zmianę) koncesji lub zezwolenia, jak też terminu na rozpatrzenie wniosku w sprawie zatwierdzenia regulaminu lub jego zmiany – i ustalenie tego terminu, jako terminu 30 dniowego.

Sama ustawa, przewidując terminy rozpatrywania wniosków w sprawie koncesji lub zezwolenia, nie wprowadza terminów na załatwianie spraw związanych ze zmianą tych decyzji jak również rozgraniczenia tego nie zawiera opiniowany projekt. Zrównanie terminów postępowania w sprawie wydania decyzji udzielającej zezwolenia lub koncesji z terminami na rozpatrzenie wniosków w sprawie zmian tych decyzji jest zabiegiem nieracjonalnym i zdaniem Spółki, przynajmniej w zakresie zmian decyzji okres ten winien zostać zdecydowanie skrócony i znaleźć się to winno w zapisach ustawy. Obecna praktyka, przekładająca się na wielomiesięczne terminy rozpatrywania wniosków zmieniających decyzje w zakresie lokalizacji miejsc prowadzenia działalności, powodują konieczność utrzymywania nierentownych i niepracujących punktów, co obciąża dodatkowo wnioskodawców, zobowiązanych do zachowania ciągłości praw do lokali zarówno „starych” jak i lokalizacji wnioskowanych.

Zaznaczenia również wymaga, iż planowane zamknięcie miejsca organizacji gier hazardowych wymaga zgłoszenia tego faktu właściwemu urzędowi celnemu z co najmniej 7 dniowym wyprzedzeniem, tak samo jak zresztą planowane rozpoczęcie pracy nowej lokalizacji. Nastąpić to może dopiero po otrzymaniu decyzji zmieniającej decyzję koncesyjną (zezwalającą).

W praktyce otrzymanie decyzji zmieniającej umożliwia podmiotowi wypowiedzenie stosunku najmu lub dzierżawy lokalu, co dodatkowo jeszcze generuje koszty związane z utrzymaniem lokalu w okresie wypowiedzenia.

w

Wprowadzenie ram czasowych, skracających okres rozpatrywania wniosków w zakresie zmiany ostatecznych decyzji zezwalających (koncesyjnych) jest pilną potrzebą na rynku usług hazardowych.

Zmiany obowiązujących regulaminów są zwykle zmianami kosmetycznymi lub dostosowującymi się do potrzeb przedsiębiorcy, który szybko musi reagować na zmieniającą się sytuację, co również w tym zakresie uzasadnia postulat wprowadzenia ram czasowych na rozpatrzenie wniosku.

11. Projekt zmiany nr 53 , dotyczącej dodania w art. 68 ust.1 pkt 4 i wprowadzenia opłat za zmianę koncesji lub zezwolenia nie odpowiada warunkom rynkowym, w których podmioty mają bardzo ograniczony wpływ na przykład na trwałość swojej substancji lokalowej i miejsc prowadzenia działalności, które w większości przypadków są w posiadaniu zależnym i każde wypowiedzenie stosunku zobowiązaniowego, rodzi konieczność występowania z wnioskiem o zmianę tego elementu decyzji koncesyjnej lub zezwoleniowej, jaką jest adres miejsca prowadzenia działalności.

W przypadku działalności za pośrednictwem naziemnej sieci sprzedaży, nieuniknionym są zmiany miejsc prowadzenia działalności, na które podmiot nie ma najmniejszego wpływu a zobowiązany jest w każdym przypadku utraty prawa do lokalu do występowania z wnioskiem o zmianę decyzji koncesyjnej (zezwoeniowej).

12. Odnosząc się do całego projektu zmiany ustawy należy zauważyć, iż zwiększa on zarówno rygorystyczność podstaw funkcjonowania legalnych podmiotów rynku hazardowego jak również zakłada dodatkowe obciążenia finansowe przy ich bieżącym funkcjonowaniu.

Zważywszy, iż TOTOLOTEK SA w Warszawie jest Spółką funkcjonującą na rynku zakładów wzajemnych, zdecydowana większość uwag dotyczy tego zakresu działalności hazardowej, pozostawiając pozostały zakres nowelizacji innym podmiotom, pragnącym zająć stanowisko w zakresie proponowanych zmian.

Zważywszy na obowiązek wskazania interesu prawnego będącego przedmiotem ochrony Spółka wskazuje, iż proponowane regulacje uniemożliwiają jej nie tylko otrzymanie ale nawet złożenie wniosków o zezwolenie na prowadzenie działalności hazardowej, po wejściu w życie ustawy, i prowadzą do eliminacji z rynku legalnie działającego podmiotu.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Odpis KRS TOTOLOTEK S.A.
2	
3	
4	
5	
6	

7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych zgłoszenia dokonanego dnia 28 czerwca 2016r. (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Adam Lamentowicz Patrik Winkler	08.07.2016R.	[Signature] [Signature] [Signature] [Signature]
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia [Signature] [Signature] [Signature] [Signature]		

- * Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "- Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.
- ** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.

Informacja: Wzór wniosku znajduje się w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz.U. Nr 181, poz. 1080)